

عنوان مقاله:

بررسی مصالح بومی با رویکرد زیبایی در سیما و منظر شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری با تاکید بر اشتغال زایی در صنعت ساختمان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

الهه ترابی - کارشناس ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بم، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

ادموند بیکن بر این اعتقاد است که ساختن شهر یکی از بزرگترین دستاوردهای بشری است که شکل آن همواره شاخص شناخت بی رحم درجه تمدن بشر بوده است. او مجموعه تصمیمات مردم ساکن آن شهر را تعیین کننده شکل آن میداند و به نظر او در شرایط خاص، حاصل تاثیر این تصمیمات بر یکدیگر قدرتی است چنان روشن و شکیل که به زاده شدن شهری اصیل می انجامد. بکارگیری مصالح بومی موجود می تواند موجب حفظ فرهنگ بومی و محلی و ارزش های معماری شود و درصرفه جویی در منابع و نهاد ها در بهسازی نقش بارزی داشته باشد استفاده از مصالح بومی به دلیل قابلیت دسترسی، قیمت ارزان، سازگاری با بافت شهری و مطابقت با ارزش ها و فرهنگ بومی منطقه و زیبایی خاص این عناصر، می تواند نقش بارزی در ارتقاء زیبایی بافت شهری داشته باشد. نتیجه اینکه استفاده از مصالح بومی در زیباسازی بافت نقش بارزی دارد و در کنار فضای تاریخی و حفظ چهارچوب معماری، زیباسازی بافت شهری با حداکثر بهره وری از مصالح بومی ضرورت دارد. این مقاله با نگرش و بررسی نقش مصالح بومی و تاثیر گذاری آن بر زیبایی شناسی بافت های شهری است.

کلمات کلیدی:

مصالح بوم آورد، زیبایی، سیما و منظر شهری، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785382>

